

מסורת הש"ס

(א) ע' מכות יט, כט, (ב) מנחות ח: יט: ת"כ צו פ"א הרי"ב, כ"ביו שבת קכ"ד, (ג) [מנחות יט:] (ד) [מנחות ט:], (ה) [לעיל פז, מנחות ז, פז: ק, קב: מעילה ד, ו] (ו) מוסף' מנחות ספ"ח ומעילה פ"א הי"ד, (ח) מוסף' מנחות ספ"ט, (ט) [וינמא עב:], (י) לעיל פד', (כ) לעיל פג:, (ל) מנחות פז:, (מ) שם, (נ) לעיל סט:, (ס) [וש"י מו' מנחות ח: ד"ה כל], (ע) ע' כפ' פנים מאליות, (פ) [ו' מו' פסחים כג: ד"ה מרד, וינמא מט, ד"ה כעץ]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שאר פסולים דמיס של בהמה: (ב) ד"ה ליבש וכו' מורקות הס"ד ומיבית כ"ש נמחק: (ג) ד"ה ואין מתקשין וכו' לגלי הס"ד ומיבית כ"ש מנחות נמחק:

גליון הש"ס

גב' נגפמו אין מתקנין. עיין שפעות דף ע"ג מוס' ד"ה מ"מ קס"א: שם הונוק בטי"ב מכבסין. ע"י מוטק דף טו ע"כ מוס' ד"ה מתקנאין רש"י. ד"ה אבל מקדשין וכו' שאם יצא עיין לעיל דף ע"ב מוס' ד"ה יחלה: [תוס' ד"ה אלא בפנים וכו' ונפטר רבינו חיים דמבפנים לכלי קמבר. ע"י וינמא דף מט ע"א מוס' ד"ה עני וכו' ובפסחים דף כג ע"ב מוס' ד"ה מרד דהו וכו'] שם חקק מושבו מבחין. ע"י פסחים דף כג ע"ב מוס' ד"ה מרד ויבטח דף נ ע"א מוס' ד"ה וא':

שינויי נוסחאות

[א] זריק דמן דמגע (כ"ה): [א] ועוד וכו' דרך (ש"ס): [ג] כ"א כי קא מבטחי אן דקא אוריגא ותלינהו בקרא. ועי' קר"א ולקוין גלותו: [ד] ולא מדות הויבש מקדשות (כח"י). וכו"ה בשו"תיו: [ח] ג"י ש"מ ויט"ל איכא דמנחי לא דקא אוריגא דמתנתין (נכ"ל) אם לאון אין מקדשין אבל בקודש אמר רב ואיתימא רב אסי אינו קדש ליקרב אבל קדש ליפסל. [נד] כלן כע"מ ואיבא דמנחי לה אהא, מלאים אין מלאים אלא שלימים אמר ר' יוסי אמת בזמן שאין דעתו להוסיף אבל דעתו להוסיף ראשון ראשון קדש אמר רב ואיתימא רב אסי אינו קדש ליקרב אבל קדש ליפסל ואיבא דמנחי לה אהא וכו'. ומתקן י"ש ליבש ממיסא הלמ"מ והשלמ"מ למקור הכנעני: פ"ג מוספיה"מ ד"כ: [ו] כלן ז"ל פוסקא כלי קדש שיעברו כו'. ת"ה (ש"ס): [ז] אורח (כ"ה) (כח"י): [ח] מכבסין אותן לא (ש"ס): [ט] מכבסין כ"ש דבי לא מחזורי מרביעי טפי (כ"ה), ועי' רש"י: [י] ז"ל למיס (ש"ס): [יא] ופסלה (ש"ס) [ב] ז"ל דלא בעיטת (ש"ס) [ג] דידה (ש"ס): [ד] מלא מעלה גרידא אלא (ש"ס): [ה] הפסול (כח"י): [ו] דהייבא דגברא וכו' כה"ג לא מליץ (כ"ה): [ז] כמחליץ (ש"ס): [ח] והשלמי. וכו"ה: [ט] שיהוי (כ"ה): [י] נ"י דלפסק הנקובה ז"ל כלן, ומתקן ואילן הוא פסול. וא"ע: [י"ג] ז"ל כדנתן (ש"ס): [כ] לחלוץ (ש"ס): [כא] ז"ל אית בהו (ש"ס): [כב] ז"ל לירות (ש"ס): [כג] ז"ל באן (ש"ס): [כד] ז"ל אית בהו (ש"ס): [כה] שפגפג. סהר אפסין קא' יקטוין (לככות): [כז] דריבה (כ"י): [כח] י"א לא כל שכן דאי לא (כ"ה): [כז] דאם עול לא ירדו וירוק. [כט] כ"ל לא לפי גימטריא משעת דלחלא דר' יהושע פיין. וכו"כ דלקוין הלכות עיי"ש. אכל מחזיא כ"י י"ט קס"ה כתר גולה דיש כ"ט ט"ס נעטרוביא, וכל"ל וא"ה מכל"ה אה

לכתמלה, לנלמא משום דהוי ירוד צלמא לא משכ"ל כחטאת העוף אס עלה לא ירד] ויש קצת ראייה ממוליקת כו' במה מותרת את האיסור. וכו'. ואח"כ מו"ק היכי זריק לחו מדמא, וא"ת כגז"ל דקודם זריקה קאמר דלא ירדו לזמא היינו לאחר זריקה וי"ל דלענין אם זרק כו'. וכן תוס' לעיל פ"ו ע"כ פס"ה כ"ז ט"ס ולי' היכי מזה מדמא [כו'] פירוש לר"ג כו'. וכוונתם דלא דפיך היכי זריק לזו ממנה היינו לר"ג, וע"כ ע"כ זריקת קאמר דכלא יקחנה מודה ר"י. עיי"ש בחו"א פלוק. [כח] ז"ל האיסור (ש"ס): [כט] ז"ל במקדש (ש"ס): [ל] גבה דרבר לא אינו יכיר להיות גורש, ועוד שהרי מרת לא אינה שוה דפעמים שמרת לא יתירה וכו'. כל"ל (ח"י): [לא] כג"מ טוקף ולמעוטי מבגבו וא"ת היינו מוכיחין י"ל דאחא למעוטי וכו'. [לב] אין זה מוכן דלא מסיים כגמיימא ואצ"ל ערלה וכלאי הכרם. ואולי לא היו נכנסים לה (ק"ר): [לג] ויעשה אותה כ"ל. [לד] ויבדו (רש"י). ומיבית [תרומת] נמחק (ש"ס):

המזבח מקדש פרק תשיעי וזבחים

הטאה העוף פסולה. שמלקה בראש המזבח שלא לשמה ופסל א^[דרוש מקור] על גב דנעשית א^[דרוש מקור] למטן הא אומר מר לעיל (דף פג:) מלקה בכל מקום במזבח כשרה ולא פסיל מעלה **דידיה** א^[דרוש מקור] אלא בזהוה והיכא דמלקה בפסול בראש המזבח וק"ל בכל הפסולין ^א אס עלו לא ירדו היכי שרי ליה מר להזות מדמה הרי מגביה וממין כשאלוזם בה ומוה והוה ליה ירוד: **שאר פסולים**. דמיס ^ב צבנהמה לר"ג דלומר צמתני^א ^ג הדס פסול ד^[דרוש מקור] שעלה לא ירד: **היכי וזיק**. מדמן הרי זריקה מרחוק הוא זורק והוה ליה אייר המזבח: ומשני **דמגע** נהו. לכותל מזבח כשמוה כחטאת העוף וכן צוריקת דס פסול: ופריקני הא **הוא** **הי"א**. צתמיה. מילוי הוא ולענין דמיס פסולים נמי איי מגע להו שפיכה הוי ולא זריקה ועוד וכי דרך הואה זריקה כזך אלא לאו משום דלאיר מונח כמזבח דמי: **אמר רב אשי**. לעולם צעיין מהא לא תפשוט דהא א^[דרוש מקור] גצרא בראש המזבח קאי ונקיט להו וכו"ג לא מיבעיא לן **חזיר** מזבח לעיל דהנחת גופו בראש המזבח כהנחת קרנן דמי וכי קמנציא לן כגון דקאי אארעא ותליניהו בקינא **צחיר** המזבח: **בתני^א כלי הלת**. פערות ומורקות לרס וליין ולשנן: **מדות היבש**. ^א שמי מדות של יבש היו כל המנחות וחצי עשרון עשרון למדידת מנחת חצימי כ"ג מחציתה צנוקר ומחציתה צערב. להכי נקט גבי יבש מדות שאין כלים מיוחדים ליבש אלא אלו דכלי שנותנין צו מנחה כלי

לח הוא שמורקות וקערות רליוין לכך: **ואין כלי לא מקדשות אס היבש**. בגמרא מתרגס לה אמדות הלח: **שחי עושין והן שלימים**. כשהן שלימים: **אלא נקדש**. צעורה: **גב' לא שנו**. דאין כלי הלח מקדשין את היבש: **אלא מדות**. ^א ו^א מדות הלח שהיו שם הין וחצי הין וליבש הדין וכו' דסיין דכלי לא חוו ולשנן למדיד למדוד והן לא נמשחו אלא למדידה לפיכך אין מקדשין אלא ע"י מדידה: **אכל מורקות**. אע"ג דכלי הלח ניניהו מקדשין יבש דמי היכי דחוו ללח חוו נקלת שהוא יבש: **לח** **הי"א**. דהא קרל דמקדשין יבש: **ליבש שבה** שאי אפשר ליגבל כולה שלא הוי בה קרטיין קרטיין של יבש שלא נגע בה השמן וקדשינהו מורקות ^א. **כ"ש: ליבש דמיא**. וספיר תפשוט מינה ליבש גמור: **אלא שלימין**. לאפוקי נקבו: **ואין מקדשין אלא מלאין**. כלומר שיהא צהן שיעור שלם שס' עשרונים לאיל אכל אס חסר השיעור אין הכלי מקדשן שאינו ראוי לכלי ^א. כך שמעתי במנחות (דף טז:) **אלא בעינים**. צעורה: **צירוי מדות איכא צניייהו**. למאן דמני אין מקדשין אלא ממוןן קסבר צירויי מדות לא מתקדשו אלא מה שבתוך חללו של כלי. צירויי מדות גודשי מדות. ופלוגתא היא צמנחות צפרק שמי מדות (דף פח:). **לא שנו**. הא דלמרינן דאין מקדשין אלא מלאים: **אלא שאין דעסו להשלים** א^[דרוש מקור]. ולהוסיף עד כשיעור: **תניא נמי הכי מלאים**. שניהם מלאים סלת: **אלא שלימים**. שהיו א^[דרוש מקור] עשרונים ולוגין שלימים לאפוקי שיעור חסר דלא מקדשי: **אכל מקדשין** א^[דרוש מקור] **כלי הלה אס היבש ליפסל** ^א שאס ילא חוץ לקלעים או נגע צו טבול ויס נפסל דלהאי ליה כלי להכשירו ליפסל כדתניא א^[דרוש מקור] (מעילה דף י:) המנחות מועלין צהן משוהקדשו קדשו צכלי הוכשרו ליפסל טבטול ויס ובחמוסר כפורים: **מנחות ונסכים ומנחה בהמה מן המדומע**. ואע"פ שמותר לכהניס דצענין מותר לכל ישראל שנאמר (ויקראל מה) ממעשה ישראל מן המותר לישראל **אכל מערלה**. שאסורה אף לכהניס: **ליפסל**. דלא נפקי לחול א^[דרוש מקור] וישרפו שקדשם הכלי. והא דרב אסי לא מהדר אצבורים אלא אמנחות צבורים לאו הוא א^[דרוש מקור] ומאי ליפסל איכא לא ללא קרבו: **אין מסיבין אוסן**. כמו שעושין למדות א^[דרוש מקור] מנוקבות שממשיכן אותן פגמיות הנקב ונסתם הנקב: **אין מסיבין לטובין אצב**. לקמסו הנקב. וכולוה משום דמיחיי כעניות ולאן אורח ארעא: **ונגמזו** א^[דרוש מקור]. פגימה גדולה שמיקון השחומה ניכר: **סבין מטורפ**. שהיתה רכה ב"ל ליפגס פגימות דקות תמיד ומטרפת את הקדשים: **אין עושין אוסן מעשה מחט**. לאורגן כמין יריעה ולעשותן אחרי כן לבוש תפור צמחט אלא כמין מלבוש אורגין אותן צכליים: **אהל**. מין כיסום הוא שמעציר את הגיעול וכן נמר: **הא צמים מצנפין**. צתמיה. כיון דטעמא משום דמיחיי כעניות הוא מה לי נמר מה לי מים הרי נתגעלו וכבסן כל א^[דרוש מקור] שכן דמי לא מחזור להו שפיר גריעו טפי: **הוגעו**

מלאין. כלומר שיהא צהן שיעור שלם הנרץ לדבר אס יבש הוא שיהיה שם עשרון שלם למנחה ואס מנחת נסכים היא שניתנה צכלי יאה שס ג' עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל אכל אס חסר השיעור אין הכלי מקדשן שאינו ראוי לכלי ^א. כך שמעתי במנחות (דף טז:) **אלא בעינים**. צעורה: **צירוי מדות איכא צניייהו**. למאן דמני אין מקדשין אלא ממוןן קסבר צירויי מדות לא מתקדשו אלא מה שבתוך חללו של כלי. צירויי מדות גודשי מדות. ופלוגתא היא צמנחות צפרק שמי מדות (דף פח:). **לא שנו**. הא דלמרינן דאין מקדשין אלא מלאים: **אלא שאין דעסו להשלים** א^[דרוש מקור]. ולהוסיף עד כשיעור: **תניא נמי הכי מלאים**. שניהם מלאים סלת: **אלא שלימים**. שהיו א^[דרוש מקור] עשרונים ולוגין שלימים לאפוקי שיעור חסר דלא מקדשי: **אכל מקדשין** א^[דרוש מקור] **כלי הלה אס היבש ליפסל** ^א שאס ילא חוץ לקלעים או נגע צו טבול ויס נפסל דלהאי ליה כלי להכשירו ליפסל כדתניא א^[דרוש מקור] (מעילה דף י:) המנחות מועלין צהן משוהקדשו קדשו צכלי הוכשרו ליפסל טבטול ויס ובחמוסר כפורים: **מנחות ונסכים ומנחה בהמה מן המדומע**. ואע"פ שמותר לכהניס דצענין מותר לכל ישראל שנאמר (ויקראל מה) ממעשה ישראל מן המותר לישראל **אכל מערלה**. שאסורה אף לכהניס: **ליפסל**. דלא נפקי לחול א^[דרוש מקור] וישרפו שקדשם הכלי. והא דרב אסי לא מהדר אצבורים אלא אמנחות צבורים לאו הוא א^[דרוש מקור] ומאי ליפסל איכא לא ללא קרבו: **אין מסיבין אוסן**. כמו שעושין למדות א^[דרוש מקור] מנוקבות שממשיכן אותן פגמיות הנקב ונסתם הנקב: **אין מסיבין לטובין אצב**. לקמסו הנקב. וכולוה משום דמיחיי כעניות ולאן אורח ארעא: **ונגמזו** א^[דרוש מקור]. פגימה גדולה שמיקון השחומה ניכר: **סבין מטורפ**. שהיתה רכה ב"ל ליפגס פגימות דקות תמיד ומטרפת את הקדשים: **אין עושין אוסן מעשה מחט**. לאורגן כמין יריעה ולעשותן אחרי כן לבוש תפור צמחט אלא כמין מלבוש אורגין אותן צכליים: **אהל**. מין כיסום הוא שמעציר את הגיעול וכן נמר: **הא צמים מצנפין**. צתמיה. כיון דטעמא משום דמיחיי כעניות הוא מה לי נמר מה לי מים הרי נתגעלו וכבסן כל א^[דרוש מקור] שכן דמי לא מחזור להו שפיר גריעו טפי: **הוגעו**

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

פח.

חטאת העוף פסולה היכי מזה מדמה. פירש צקונטרס וק"ל צכל הפסולין (לעיל דף פד.) דלאס א^[דרוש מקור] עלו יזרוק הדס לכתמילה וא"ת מנא ליה הא דקודם זריקה קאמר דלא ירדו א^[דרוש מקור] דילמא היינו לאחר זריקה ויש קצת ראייה ממליקת חטאת העוף ^א דאין מטעמא צבית הצליעה שמתרת את האסור ואס אין יכול לזרוק לכתמילה בנה מתרת את האכילה א^[דרוש מקור] דלענין אס זרק את הדס לא יקחנו לא קאמר דאפי' למאן דלומר מרד לא יקחנו דכפי' לעיל (דף פז: סוף ד"ה כל):

מדות היבש. פירש צקונטרס דלהכי קרי ליה ליבש מדה וללח כלי שאין שום כלי מקדש א^[דרוש מקור] ליבש אלא שמי מדות עשרון וחצי עשרון ומימה והאיכא ציסא פרק הקומן [רצ"ה] (מנחות דף כד.) והאיכא מחמה לקטויה והאיכא כף והאיכא מנחשת בצצועות (דף יד.) והאיכא צוירין ושולמן ופי' ר"ת דלהכי קרי לי' ליבש מדה ולא כלי לפי שיצט יכולין למדוד מחוק או גדוש צכל ענין שירצה אצל דבר לח לא שייך מדה גביה א^[דרוש מקור] שהרי מדת לח אינה שוה דדצר לח אינו יכול להיות גדוש ופעמים שמדת לח זה יתירה מזה כמו מדת יין יתירה ממדת מים לפי שני עז יותר וכן שמן מיין להכי לא קרי ליה מדה א^[דרוש מקור]: **אלא בפנים**. פי' צקונטרס צעורה ^א ומימה למה שינה לשון המשנה הוה ליה למימר נקדש * ומפ' צרינו חיים דמצפנים לכלי קאמר א^[דרוש מקור] ואמי מעוטי * חקק מושצו מצחון א^[דרוש מקור]: **מן המדומע**. פירש צקונטרס מצחון חיים פירש דמיונה ורבינו חיים פירש מעורב צערלה וכלאי הכרס אצל ערלה וכלאי הכרס לא אינטיקין למימין א^[דרוש מקור] ופי' הקונטרס ז"ע אין יתישצ ממעקה ישראל כיון דשרי לכהניס ומההיא דחגיגה (דף כז:) דקאמר אס אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש נאמן על התרומה לא שייכא לשם דהאס לאו מדומעה הוי ששרי אין מקדיש הרביעית ואין קורא שם על התרומה צעוד שהיא צבית אלא יחדה ושמרה צטורה ליקח ממנה רביעית אחר שיתרוס ויעשה א^[דרוש מקור] אונה [תוספות]: **נשמיטה אין מחזירין אותה**. לקמא דאין עניות צמקוס עשירות:

תוד"ח מדות ופי' ר"ת דלהכי ב"ח א"י משום דכלה יש כלס שאין מדות כגון קערות וכו"ל ססס (תורה) ח"ל מו' חלומות וי"מ משום דלא שייך מדה שאין סה צוירין שוין עשין עד ומחוק ממני וימר מן המסו מן השמן וימר, אכל היבש נגדשו שוה (ת"ח):

שיטה מקובצת
תוד"ח מדות ופי' ר"ת דלהכי ב"ח א"י משום דכלה יש כלס שאין מדות כגון קערות וכו"ל ססס (תורה) ח"ל מו' חלומות וי"מ משום דלא שייך מדה שאין סה צוירין שוין עשין עד ומחוק ממני וימר מן המסו מן השמן וימר, אכל היבש נגדשו שוה (ת"ח):

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה יאה זה לחטאת]. ע"כ. והנה מדבריהם יש ללמוד דס"ל דהא דקיי"ל דכלי שרת שנושברו אין מתקנין אותן מיירי אפילו שערטין מעין מלאכתן. (משנ"ט פ"א מלי המקדש ה"ד ועש"ג): סבין שנפגם. מה שביאר רש"י גבי סבין שנפגמה דהיינו פגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר, אפשר דס"ל דלי שלא עלה על הידעת שבשכלל פגימה כל דהו או בחגירת צפורן או פחות מכך או יותר משט גיגורו ולי שייך בה עניות ולא גנאי, כי הסבין דכלי שרת של משיטה נוח הוא לפגום ולהפסל וכל שעה צריך לתקנו ואין ותיקנו ניכר וליא מזהו כעניות דכלי, אלא מיירי בפגימה גדולה שתיקון השחומה ניכר ואז מזהו כעניות והוא לאו אורח ארעא. ויש להכריע בין מהם שאמרו שם בסוף הברייתא התם נטלו את תיקונה והיתה

מטעמא כמז שהיתה. (א"ה שוב ראיתי בתוס' דף פ"ק דשבועות דף ד"ה מכל שהקשו קדושי וז ותיצרו דמתכשת של משה שאני שהיתה מטעמא ביותר ויש מפרשים דמתכשת לא היתה כלי שרת אלא שהקרת היה קדוש הגוף דבידוריו שהיה אומר יאה זה קדושת היה חל עליה קדושת הגוף אחר כתישה במכתשת [שהיה ראוי להקטירו כמו בהבמה שהיא קדושה כשהוא אומר יאה זה לעילה י